

ע"פ 51979/06 - מדינת ישראל נגד א.מ.

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ג 19-06-51979 מדינת ישראל נ' מ'

בפני הרכב כב' השופטים:

ו. גורי, שופט עמידה [אב"ד]

ע. אטיאס, שופט

ש. שטמר, שופט עמידה

המערערת:

מדינת ישראל

ב�名צאות פרקליטות מחוז חיפה (פלילי)

ע"ז ב"כ עוה"ד לילך תמייר

נגד

א.מ.

ע"ז ב"כ עוה"ד סיגל דברי

מטעם הסניגוריה הציבורית

המשיב:

פסק דין

א. בפנינו ערעור המדינה על גזר-דין של בית-משפט השלום בעכו (סגן הנשיא, השופט זiad Salch) מיום 5.6.19, לפיו נדון המשיב, ליד 1981, ל-מאסר בפועל של 8 ימים (שהם ימי מעצרו), ולמאסר מותנה בן 6 חודשים למשך 3 שנים.

ב. הנסיבות הדריכות לעניין han בתמצית אלה:

בכתב האישום שהגישה המדינה כנגד המשיב, נטען, כי בתאריך 23.5.19 שוחח המשיב טלפון עם המטלוננט ס', עובדת סוציאלית בלשכת הרווחה שבישוב XXXX, ואמר לה: "**אם אחזור הביתה ואמצא את הילדים, אני אשחת אותם.**".

בתאריך 28.5.19 התיציב המשיב בלשכת הרווחה בפני אותה עובדת סוציאלית, ואמר לה שם באותו שבועיים זוגתו והילדים לא יצאו מן הבית, הוא ישחט את הילדיים.

לפיין, יחסה המדינה למשיב בכתב-האישום שהוגש נגדו עבירה של איומים לפי סעיף 192 של חוק העונשין, התשל"ז-1977.

ג. בישיבת בית-משפט קמא מיום 5.6.19, הודה המשיב בעובדות כתוב-האישום, והורשע בעבירה של איומים.

בティיענו לעונש הגיש ב"כ המדינה את גילוון הרשותות-הקדומות של המשיב, ממנו עולה שלחובת המשיב שתி הרשותות-קדומות.

בשנת 2006 ביצע המשיב עבירה של תקיפת שוטר בעת מילוי תפקידו, איוםים והעלבת עובד ציבור, ונדון ביום 20.12.06 ל-19 ימי מאסר בפועל, ו-6 חודשים מאסר על-תנאי.

חלפה שנה, וביום 17.9.07 נדון המשיב למאסר בפועל של 10 חודשים (ששת חודשים ראשוניים על-תנאי שהוא תלויים וועודים כנגדו הופעלו בחופף), וכן הוטל עליו מאסר מותנה בן 12 חודשים, לאחר שהורשע בעבירות של מעשה מגונה בפומבי, היזק לרכוש בمزיד, איוםים, עבירות שביצע ביום 9.7.09.

ד. בティיענו לעונש בפני בית-משפט קמא, ביקש ב"כ המדינה, שייקבע מתחם ענישה של עד 18 חודשים מאסר (כולל המאסר המותנה), קנס וחתיימה על התחייבות, בציינו, כי מדובר באיוםים חמורים, והעריך החברתי שנפגע הוא חמום: עבירה אלימה במשפחה, כשבהתאם לפסיקה יש להתייחס לעבירה אiomית כעבירה אלימה לכל דבר ועניין, הואיל ואלימות יכולה להיות פיזית, יכולה להיות מילולית.

noch האמור, עתר ב"כ המדינה להטלת עונש מאסר ברף האמצעי של המתחם.

לעומתו, טען הסניגור, כי המשיב הודה בהזדמנות הראשונה, דהיינו, כבר בשעה שנחקר בגין העבירה, ובכך חסר זמן שיפוטי יקר, ובפני בית-המשפט הביע את צערו, וטען, כי דבריו נאמרו בדיانا דרייחאה, ללא כל כוונה.

המתלוננת (زوجתו של המשיב),vr ציין הסניגור, העידה אף היא בפני בית-המשפט, וכיינה, כי אינה חשושת מפני המשיב, וambilת צייניה, כי יচזר הביתה. הסניגור ביקש, שבית-המשפט יקבע מתחם שנו בין מאסר מותנה ועד מאסר קצר. עוד ציין הסניגור, כי שתי הרשותות-הקדומות כבר התקיימו, וכי לפי זו"ח הערכת המסוכנות שנערכ עלי-ידי המשטרת, המסוכנות מפני המשיב נמוכה, ומצדקה את שחרורו, ולפיכך ביקש הסניגור, שבית-המשפט יסתפק בתקופת מעצרו של המשיב.

גזר-הדין ציין בית-משפט קמא, כי מקרים כתב-האישום, נראה, שקיימת מסוכנות מצד המשיב, ואולם המסוכנות היפה לכואורית, לאחר שבית-משפט קמא שמע הן את דברי המתלוננת, והן את דברי הבית, וכן ציין בית-משפט קמא, שבמסגרת הבקשה לעצור את המשיב עד תום ההליכים, שמע הוא מפי המתלוננת כי היא מביאה עדשה שלחנית, וביקשה כי המשיב יוחזר מידית הביתה, גם עברו הילדים, הואיל ובאותו יום חל יום החג הראשון שלعيد אל-פטר.

בית-משפט קמא הפנה הן לדברי המשיב על-כך שדבריו נאמרו "מתוך עצבים וכעס", וכן הפנה להערכת המסוכנות שנעשתה על-ידי המשטרת, ולפיה רמת המסוכנות נמצאת ברף הנמוך.

בית-משפט קמא הגיע למסקנה, לאחר ששמע את שני הצדדים, כי תמנת המ██ונות פגעה כמעט לגמרי, ולדעת בית-משפט קמא עמדת המדינה להטלה מסר בפועל אינה מתישבת עם תיקים דומים עד מאי שביהם עמדת המדינה היא למסר מותנה בלבד.

באשר להרשות-הקדומות, ציין בית-משפט קמא שהן לפני שנים לא מעטות, וכולן התיישנו זה מכבר, ולכן מתחם הענישה ההולם במקרה זה הוא מסר על-תנאי, כשהטלה קנס הייתה גורמת סבל דוקא למוחלונים.

על-יסוד האמור לעיל, הטיל בית-משפט קמא על המשיב את הענישה עליה עמדנו בפתח דברינו.

המדינה מיאנה להשלים עם גזר-דיןו של בית-משפט קמא, וערעורו מונח בפניינו.

. נטען בערעור, כי הענישה שהטיל בית-משפט קמא, שכלה 8 ימי מסר בלבד (אותם ריצה המשיב בתקופה מעצרו), היא בבחינת חריגה קיצונית, ממתחם הענישה המקובל.

לטענת ב"כ המדינה, שגה בית-משפט קמא כשהתרשם מבקשת המוחלונים והבט לאפשר למשיב לחזור לביתו, תוך התעלמות מתחום האישה המוכחה. כמו-כן, העניק בית-משפט קמא משקל גבוה לדברים שנאמרו על-ידי הבט, שהוא בגיל 6, ואמרה, שאבאה שלה אוהבת אותם ולא יפגע בהם. תוהה המדינה, האם ילדה בת 6 יכולה לדעת מה מסוגל לעשות אביה בשעת כעס?

מוסיפה ב"כ המדינה, שהשיקול המרכזי של בית-משפט קמא היה לשחרר את המשיב לביתו, הויל ובאותו יום חל חג עיד אל-פטר, שהוא חג חשוב למוסלמים.

עוד טענת המדינה בערעורה, שאפילו הגנה ביקשה במהלך הדיון בבקשת המעצר, שהמשיב ישוחרר ממעצרו לחולופת מעצר מרוחקת מזוגתו ביישוב ערבה, בעוד שבית-משפט קמא שחרר את המשיב חזרה לביתו, לאשתו ולילדיו, תוך התעלמות מן הסכנה הכרוכה בכך.

עוד טענה המדינה, כי המשיב לא עבר כל טיפול, לא התקבל תסקير בעניינו, מסוכנותו לא הובירה עד תום, ואף לא טיב מערכת היחסים בין לבין רعيיתו.

למרות כל האמור, מיהר בית-משפט קמא לשחרר את המשיב ממעצרו בחזרה לביתו לזוגתו ולילדיו, כל זאת בגין החג.

עוד טענה המדינה, שאין המדבר במעידה חד-פעמית, אלא באירועים שהושמעו פעמיים בפני העובדת הסוציאלית המתפלת במשפחה מטעם לשכת הרוחה. האירועים היו ברורים וקשיים, ותוכנם הוא שהמשיב ירצה את הילדים, ועל-כן הוגשה תלונתה של העובדת הסוציאלית, ובגין כך נעצר המשיב.

משיכה המדינה ומצינית, שמשטרת ישראל התייחסה לאיומים בחומרה רבה, והתיק הוגש ביחיד עם בקשה למעצר עד תום ההליכים.

שחררו של המשיב ביום הדיון, ללא כל טיפול, ולא התערבות שירות המבחן, מشدך, כך מצינית המדינה, מסר שגוי למשיב, לפיו אין הדבר במעשה חמור כלל.

לטעמה של המדינה, מסוכנותו של המשיב נותרה בעינה, וקיים סיכון שהמשיב ימשח את איומיו לכשיסתכסר פעם נוספת עם רعيיתו. יתר על כן, חומרה יתרה קיימת בהתחשב בכך שהמשיב לא נרתע מלהشمיע את איומיו בנסיבות עובדת סוציאלית, ומכאן שאין הוא נרתע אף משליחי החוק.

המדינה סבורה, שנש��ת מסוכנות של ממש מן המשיב כלפי המתלוונת והילדים, ואין בעינה שהוטלה עליו כדי לאין את המסוכנות.

מוסיפה המדינה וטוענת, כי בנסיבות בהן צו מבחן אינם עומדים על הפרק, הרי שהיא על בית-משפט כמו להטיל עונש של מאסר בפועל לתקופה ממושכת, שייהא בו כדי להרטיע את המשיב, ואילו בית-משפט כמו אף לא הטיל על המשיב תשלום קנס.

המדינה אף מפנה בערעורה לפסקה שבה הוטלו עונשי מאסר בפועל בגין עבירות איומים.

בישיבת בית-המשפט שהתקיימה בפנינו ביום 19.7.4, ציינה ב"כ המשיב, כי ראוי לפנות לשירות המבחן כדי לקבל תסוקור אודוט המשפה על-מנת שתמונה הרקע תעמוד נגד עני בית-המשפט, וב"כ המדינה הצטרפה לעמדתה זו של ב"כ המשיב.

התסוקיר הראשון שהונח בפנינו הוא מיום 12.9.19, וממנו עולה, כי המשיב נטה לתשובות אימפרליסיביות, ומתקשה בויסות רגשותיו. כدرיך להתמודדות עם קשייו הרגשיים במשך שנים, השתמש המשיב בחומרים פסי-אקטיביים, עד שפיתח תלות והתמכרות.

כמו- כן, למשיב מעורבות קודמת בפליליים, כשאופי העבירה הנוכחית, כמו גם העבריות הקודמות, מעידות על קשייו להיענות לសנקציות העונשיות שהוטלו עליו, ועל קשיי משמעותי ביכולתו לגלוות איפוק.

קיים גם פער משמעותי בין תיאורו של המשיב את עצמו כמי שמתנגד לשימוש באליות, לבין התמונה שהובאה בפני שירות המבחן על-ידי גורמי הטיפול, המעורבים בטיפול במשפחה.

יחד עם זאת צוין, שהמשיב מצהיר באופן מילולי, שהוא מוכן להשתלב בתהליך טיפולו.

שירות המבחן ציין, שההערכה היא כי קיים סיכון ממשוני להישנות עבירות אלימות בעתיד מצד המשיב, ויתכן שניתן להפחית סיכון זה, אם ישתלב המשיב בטיפול ייעודי בתחום ההתמכריות ובתחום מניעת האליות במשפחה.

לבסוף מצין שירות המבחן באותו תסוקיר, כי מכיוון שהמשיב ממשיר לצרוך אלכוהול, והתמכרוותו עודנה פעילה, הוא טרם שולב בטיפול ייעודי בתחום ההתמכריות, וקיים סיכון ממשוני להישנות עבירות דומות בעתיד, ביקש שירות המבחן לדוחות את הדיון בעניינו של המשיב לתקופה של 4 חודשים נוספים כדי לבדוק אופציות טיפוליות ייעודיות בתחום ההתמכריות, בתחום האליות במשפחה.

בתסוקיר השני מיום 19.11.3, ציין שירות המבחן, כי במהלך תקופה הדחיה עמד המשיב בקשר עם שירות המבחן ועם היחידה לטיפול בתחום הפסיכיאטריה באקסקס, והמשיב שולב בטיפול במסגרת אשפוזית טמരה בין התאריכים 19.9.17-10.10.19, עבר את תהליך הנגילה הפיזית בהצלחה. בתום התהליך הטיפול חזר המשיב לפגישות פרטניות וקובוצתיות במסגרת היחידה במטרה להשאיר בתהליך האבחון וההערכה כדי לגבות תכנית טיפולית המשכית מותאמת למצבו.

בדיקות לגילוי שרידי שימוש בסמים ובאלכוהול העידו על נקיונו של המשיב.

כמו- כן נמסר, שreuיתו של המשיב ממשיכה בקשר טיפולו עם העובדת הסוציאלית המתפלת בענייני המשפחה.

יחד עם זאת, כך ציין שירות המבחן באותו תסוקיר, נמצא המשיב בשלב התחלתי וראשוני של הטיפול, ומה גם שעקב תקופה החופשות והחופשים, מספר הפגישות שהתקיימו איננו מספיק לגיבוש תמונה מעמיקה אודות מצבו, ולפיכך עתר שירות המבחן לדחיה נוספת בת 3 חודשים כדי להשלים את תהליך האבחון וההערכה.

. בישיבת בית-המשפט שהתקיימה בפנינו ביום 19.11.7, שמענו את טיעוניהם של בא-כח שני הצדדים. בהחלטה שננתנו באותה ישיבה, הודיענו על הזמנת חוות-דעתו של המmono על עבודות השירות, וכן ביקשנו משירות המבחן למבוגרים להגיש תסוקיר משלים נוסף בעניינו של המשיב, תוך התייחסות גם לשאלת מה ההשלכה שעשויה להיות לריצוי עונש מסר על דרך עבודות שירות על תהליך שיקומו של המשיב.

אחר הדברים האלה, התקבלה חוות דעתו של המונה על עבודות שירות, ולפיה נמצא המשיב כשיר לרצוי עונש מאסר על דרך של עבודות שירות.

ו"א. ביום 21.12.19 הונח בפנינו הتسkieר השלישי בעניינו של המשיב, ממנו עולה, כי בעיתוי הנוכחי, ובשונה מהניסיונות הקודמים שנעשו לשילובו של המשיב בטיפול, שלאורב לא צלחו, מצליח המשיב לעת הזו להירעם לתהיליך הטיפולי, נעה לדרישותיה של המסתגרת, ומשתף פעולה עם התכנים הטיפוליים שעולים.

ההערכה בתסkieר היא, שלמשיב יכול לשתף בעולמו הרגשי וב欽יו האישיותיים, לרבות בעניין קשיי התמודדותו במצבו לחץ או משבר, כשהוא מביע רצון ומוטיבציה לעורוך שינוי בדפוס התנהגותו, ומבטא רצון ללמידה דרכי התמודדות חדשים.

באשר להנהלותו של המשיב במסגרת המשפחה, תואר שניי משמעותי בהתנהלותו. רעימתו דווחה שכיוום המשיב מסיע לה בכל הקשור לגידול הילדים וניהול משק הבית, מלבד יותר זמן איקות עם הילדים, משקיע מאמצים לספק עבורם את צרכיהם השונים, ובנוסך עובד המשיב באופן יציב במפעל שיש, ומשקיע מאמצים לספק פרנסתו ופרנסת בני משפחתו.

עוד צוין, כי בוועדת האבחון וההערכה, שהתקיימה ביום 25.11.19, הייתה התרשות, כי המשיב עבר בהצלחה את שלב הगמילה הפיזית במסגרת האשפוזית, ועם חזרתו לשיחות ביחידת להטמכויות ניכר שהוא מצליח להיעזר בתכנים הטיפוליים ושומר על ניקיון מסוים מאז שילובו בטיפול במסגרת היחידה, ובשלב זה תפקודו מתאפשר ביציבות.

נוכח האמור, הומלץ על המשיר לטיפול ביחידת להטמכויות, כשהטיפול כולל פגישות פרטניות, והמשיר לטיפול בקבוצה הטיפולית, תוך התיחסות טיפולית ליחסים הזוגיים והmeshפחתיים. צוין גם, שאין כוון תקים פליליים תלויים ועומדים כנגד המשיב, וכי הרשותו האחורה היא בגין התקן הנדון.

התרשות שירות המבחן היא, כי עלה בידי המשיב לגייס את כוחותיו לעריכת שינוי בדפוס התנהגותו, לאחר שלב הגמילה הפיזית ממשיר הוא בקשר לטיפול עם היחידה להטמכויות מזה ארבעה חדשים, תוך היענות מצדו ושיתוף פעולה עם התכנית הטיפולית. הדבר בא לידי ביטוי בתפקידו החשוב והפעיל במסגרת המשפחה, זאת על סמך דברי הזוגו וגורמי הטיפול.

הહיליך המשפטי עד כה, קר מצין שירות המבחן, מהוות גורם הרתעתי ומדרבן לעריכת שינוי במסלול חייו של המשיב, ומază ביצוע עבירת האיום נושא תיק זה לא נפתחו כנגדו תקים פליליים נוספים.

מכאן החשיבות שראוה שירות המבחן בהמשך התהליך הטיפולי בו החל המשיב ולכון המליצה היא, להטיל על המשיב ענישה שיקומית על דרך של צו מבחן לתקופה של שנה, במסגרתו ימשיך המשיב בתהליך הטיפולי במסגרת היחידה לטיפול בהתמכרוויות, לרבות מסר מותנה והתחייבות כספית משמעותית להימנע מעבירות דומות בעתיד.

באשר להטלת מסר לריצוי על דרך עבודות שירות מעריך שירות המבחן, כי ענישה כזו תפגע ביכולתו של המשיב להמשיך בעבודתו הנוכחית ותפגع ביכולתו לפרנס את בני משפחתו, מה שוביל למצב דחק ומצוקה שהוור גורם סיכון משמעותי לחזרתו לשימוש בסמים ובאלכוהול ולביצוע עבירות. מכאן המליצה שלא להטיל על המשיב מסר על דרך עבודות שירות.

יב. בישיבת בית המשפט שהתקיימה בפנינו ביום 2.1.2020 הודיעה ב"כ המערערת, כי נכון הตกיר העדכני מקובל על המדינה, שניכר סיכון להליך שיקומי, וכי הטלת צו מבחן היא בשלב הנוכחי הפטرون הנכון והראוי. אין המדינה עומדת על הטלת מסר לריצוי מאחריו סוג וברית, יחד עם זאת, תקופת מבחן של שנה אחת קצרה מדי שכן ההליך השיקומי ארך בתחילת הדרך.

ב"כ המערערת צינה, שיש מקום להטיל על המשיב עונש מסר לריצוי בעבודות שירות, גם אם לתקופה קצרה, כדי שייהי בכרך מסוים מענה, מעבר להליך השיקומי, לעבירה החמורה בגין הוא הורשע.

באשר לחשש של שירות המבחן שшибוצו של המשיב בעבודות שירות יפגע בעבודתו ומילא בהליך השיקומי, מצינית ב"כ המערערת, שקיימות מסגרות לביצוע עבודות השירות בשעות הערב.

יג. ב"כ המשיב הסכימה להארכת תקופת המבחן, אף צינה, כי הדבר רצוי, אך התנגדה להטלת מסר על דרך עבודות שירות בטענה, שענישה כזו בנסיבות העניין אינה מידתית הוαιיל והיא תפגע בהזדמנויות שנפתחה עתה בפני המשיב ומשפחתו לשינוי אמיתי בחיהם, לאחר שהמשיב עשה דרך ארוכה: גמilia באשפוזית, קבוצות טיפוליות ושיחות פרטניות, שכיכום מנהלת המשפחה חיים נורמליים, נטולי מתחים.

לטענת ב"כ המשיב, הטלת ענישה על דרך עבודות שירות עלולה לגרום להכשלת כל מה שהוא עד כה.

בנוסף טענה ב"כ המשיב, שגם מבחינה משפטית אין הצדקה להתערב בגורם גזירת-דין של בית-משפט קמא הוαιיל והענישה שהטיל בית-משפט קמא אינה חריגה ממתחם הענישה המקובל במקרים מעין אלה, מה גם שגזר הדין כלל מסר לזמן קצר (8 ימי המעצר) ומסר מותנה.

ב"כ המשיב הוסיף וטענה, שהיא שיהי במועד הגשת הערעור, שהוגש כ- 20 ים לאחר גזר הדין, שהר אם סברה המדינה שהמשיב כה מסוכן לתא המשפחתי מודיע לא הזדרזה המדינה בהגשת הערעור?

עוד צינה ב"כ המשיב, שדו"ח הערכת המסוכנות של המשתרעה הצבע על מסוכנות נמוכה, וכן הוסיףה, שאין זו דרך של ערצת הערעור למצות את מלאו חומרת הדיון עם הנאשם כשמתקבל ערעור המדינה על קולת העונש.

י"ד. לאחר שנתנו דעתנו לעובדות כתב-האישום, טיעוניהם לעונש של ב"כ הצדדים בפני בית-משפט קמא, גילוין הרשותות הקודמות, נימוקי ערעורה של המדינה, טיעוניהם של ב"כ שני הצדדים בישיבות שהתקיימו בפנינו ביום 4.7.19, 7.11.19, 2.1.20, לרבות עיון בתסקרי שירות המבחן מיום 3.11.19, 12.9.19 ו- 21.12.19, וחווית דעת הממונה על עבודות שירות, מסקנתנו היה שדין ערעור המדינה להתקבל חליקית.

ט"ו. דברי האיום שהשמע המשיב, פעמיים, בפני העובדת הסוציאלית, המתлонנת סמה, תחילת ביום 23.5.19: **"אם אחזיר הביתה ואמצא את הילדים אני אשחת אותם"**, ובהמשך, אמרתו מיום 28.5.19, שם תוך שבועיים האישה והילדים לא ייצאו מהבית הוא ישחט אותם, מעוררי חלהלה ומצמררים.

הענישה שהטיל בית-משפט קמא על המשיב בגין איומים חמורים אלה: 8 ימי מאסר בפועל החופפים לשמנות הימים בהם הייתה המשיב במעצר, ו- 6 חודשים המאסר על-תנאי אין בהם בשום פנים ואופן כדי לעונת על העיקרון המנחה בענישה, עקרון ההלימה לפי סעיף 40 ב' של חוק העונשין.

את טענת הסגירות, לפיה יש בהטלת 8 ימי מאסר (החופפים לתקופת המעצר), כדי להוות "מאסר קצר" יש לדוחות מכל וכל, מה גם שבמועד בו ניתן גזר הדין של בית-משפט קמא לא עמד בפני בית-משפט קמא תסוקיר של שירות המבחן, ולא הייתה כל ראייה בדבר הליך טיפול שהמשיב עבר.

לפיכך, ובניגוד לטענות הסגירות, בדיון הוגש ערעור המדינה על קולת העונש.

ט"ז. יחד עם זאת, לאחר שקיימו שלוש ישיבות בערעור זה, והומצאו לנו שלושה תסקרים של שירות המבחן, התבירה התמונה הכלולית ונראה, שבתקופה האחרונה עבר המשיב גמילה פיזית באשפוזית טמרה, וכן השתלב בטיפול ביחסו להתמכויות בפגישות פרטניות ובטיפול קבועתי, והתרומות שירות המבחן היא שחל שינוי בדףו התנהגותו, ונראה, שמדובר של המשיב מן הענישה שתוטל עליו, ככל שענשוו יתקבל, שימוש קטליזטור לגיאס כוחותיו לערכיב שינוי בדףו התנהגותו.

משמעותה כיום המדינה את טעמה והבעה נוכנות לוותר על דרישתה להטלת עונש מאסר בפועל על המשיב, וגילהה נוכנות לאמץ את המלצת שירות המבחן להטלת צו מבנן על המשיב, אם כי ביקש שתקופת המבחן תוארך (ולכך מסכימה הסגירות).

ו"ז. הтельבטו באשר להמלצת שירות המבחן כי נימנע מהטיל על המשיב עונש מאסר לRICTI בעבודות שירות.

בעוד שעדמת ב"כ המערערת היא, שהטלת עונש מאסר על דרך עבודות שירות, ولو לתקופה קצרה, שאף ניתן יהיה לרצותן בשעות הערב, נדרשת כמונת החומרה שביצע המשיב,

ニיצבת נגדינו המלצה שירות המבחן, לפיה הטלת עונשה על דרךRICTI מאסר בעבודות שירות תפגע ביכולתו של המשיב לפרנס את בני משפחתו, ועולה להוביל למצב דחק ומצוקה, שיוהו גורם סיכון ממשוני לכך שהמשיב יחזור לשימוש בסמים ובאלכוהול, ולבצע עבירות.

ו"ח. הגענו לכלל מסקנה, לאחר שבדקנו בדבר, שיש מקום להימנע מהטיל על המשיב עונש מאסר לRICTI בעבודות שירות על-מנת שלא להכיד על התהילה הטיפולי - שיקומי שעובר המשיב, מתוך תקווה שהדבר יוביל להעלאת המשיב על מסלול חיים נורטטיבי, לטובתו ולטובות משפחתו, ולמניעת ביצוע עבירות בעtid.

כמו-כן אנו מאמצים את המלצה שירות המבחן להטיל על המשיב התchiebot כספית להימנע מביצוע עבירות דומות בעtid.

ו"ט. התוצאה מכל האמור לעיל היא שאנו מקבלים חלקית את ערעור המדינה ומעמידים את המשיב במבחן לתקופה של 18 (שמונה עשר) חודשים, כשבמסגרת צו המבחן על המשיב להפסיק בתהילה הטיפולי ביחידה לטיפול בהתמכויות, או אם עברו עבירה נוספת, יהא המשיב צפוי לעונש נוסף על העבירה המקורית, במקום צו המבחן, ובהתחשב בכל עונש אחר שהוטל עליו בגין העבירה המקורית.

כמו-כן מורים אנו למשיב, בהתאם לסעיף 3 וכן סעיף 20 של פקודת המבחן (נוסח חדש), התשכ"ט-1969, שאם לא מלא אחר הצו מכל בחינה שהיא, לרבות המשך השתתפות בתהילה הטיפולי במסגרת היחידה לטיפול בהתמכויות, או אם עברו עבירה נוספת, יהא המשיב צפוי לעונש נוסף על העבירה המקורית, במקום צו המבחן, ובהתחשב בכל עונש אחר שהוטל עליו בגין העבירה המקורית.

כמו-כן מורים אנו למשיב, בהתאם לסעיף 72 (א) של חוק העונשין, ליתן התchiebot בסכום של 7,000 ₪ להימנע מעבירות אiomim /או מעבירות אלימות במשפחה, לתקופה של שלוש שנים ממועד מתן התchiebot.

על המשיב לחתום על ההתחiebot **במציאות בית-המשפט לא יותר מיום שלישי 21.1.20**, שאם לא כן יאסר המשיב למשך 20 יום.

עונש המאסר המותנה שנותן בית-משפט קמא עומד בעינו ללא שינוי.

אנו מורים לזכירות בית-המשפט:

- .1. להמציא את העתק פסק הדין לשירות המבחן למבוגרים.
  - .2. להמציא את העתק פסק הדין לממונה על עבודות שירות.
  - .3. לוודא שירות המבחן למבוגרים ימצא בבית משפט זה את צו המבחן לצורך חתימתו על ידי האב"ד.
- ניתן היום, י"ט בטבת תש"פ, 16 ינואר 2020, במעמד הנוכחים.

ש' שטמר, שופט
עמיתה

ע' אטיאס, שופט

י' גריל, שופט עמידה
[אב"ד]